

MATTHEÛS

21:15-19

De lofprijzing van de kinderen en
de symbolische betekenis van de
verdorde vijgenboom.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/21-15-19

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Kinderen loven Jezus in de tempel	5 min	3
2	Lofprijzing als wapen in de geestelijke strijd	5 min	6
3	Oprechte en zuivere lofprijzing	3 min	8
4	Jezus en de verdorde vijgenboom	5 min	10
5	De vijgenboom als beeld van Israël	5 min	13
	Om verder te lezen		15

1

Kinderen loven Jezus in de tempel

In Mattheüs hoofdstuk 21 zijn we twee opvallende verhalen tegengekomen over wat Jezus deed op de eerste dag van de laatste week van Zijn aardse loopbaan. Die laatste week noemen we gewoonlijk de lijdensweek, en die eerste dag was Palmzondag. We hebben gelezen over twee opvallende dingen die Hij die dag deed.

Allereerst zien we in het eerste deel van Mattheüs 21 dat Jezus op een ezel Jeruzalem binnenrijdt, terwijl mensen voor Hem met palmtakken zwaaien en hun kleren voor Hem neerleggen. Een menigte mensen die Hem tegemoet is gekomen, verklaart dat Hij de Messias is. Vervolgens zien we Hem de Joodse tempel binnengaan en alles ontregelen: Hij keert de tafels van de geldwisselaars om, keert de stoelen om van degenen die duiven verkochten, stelt hen aan de kaak, drijft hen naar buiten en zegt dat ze van de tempel een rovershol hadden gemaakt.

Toen Jezus dit deed, was het kennelijk een daad die bij veel mensen weerklank vond. Ik weet zeker dat veel mensen hierom erg boos op Hem waren, vooral de geldwisselaars en waarschijnlijk de overpriesters en de anderen die hier allemaal winst uit haalden. Maar het gewone volk had heel goed al die tijd bezwaar kunnen hebben tegen deze praktijken. Zij waren echter hulpeloze slachtoffers, of vonden dat ze hulpeloze slachtoffers waren. Ze hadden het gevoel dat ze de gangbare wisselkoers enzovoort wel moesten betalen, want wat konden ze anders doen? Ze werden door het systeem uitgebuit. Waarschijnlijk zagen ze Jezus als een grote held die binnenkwam, deze mensen ter verantwoording riep en hen daadwerkelijk met lichamelijk geweld de tempel uit gooide.

Wanneer we de draad weer oppakken bij Mattheüs 21:15, lezen we dat de mensen verbaasd en opgewonden waren toen Jezus deze dingen deed. Zelfs de kinderen riepen in de tempel en zongen Hem lof toe. In vers 15 staat:

Toen de overpriesters en schriftgeleerden de wonderen zagen die Hij deed, en de kinderen die in de tempel riepen: Hosanna, de Zoon van David! namen zij Hem dat zeer kwalijk,

MATTHEÛS 21:15

Dat wil zeggen: de overpriesters en schriftgeleerden waren verontwaardigd. Dit waren de mensen die in de tempel hun brood verdienden. Toen ze Jezus deze dingen zagen doen en zagen dat dit bij het gewone volk heel populair was — zelfs de kinderen zeiden:

Hosanna voor de Zoon van David!

— maakte dat de overpriesters zeer verontwaardigd. Om te beginnen verkondigden ze dat Jezus de Messias was. Ten tweede waren het kinderen die dat deden. Men vond dat Jezus zelfs de kleine kinderen bedierf en hen ertoe aanzette tegen het systeem in opstand te komen.

Daarom zeiden ze tegen Jezus:

en zeiden tegen Hem: Hoort U wel wat deze kinderen zeggen? Jezus zei tegen hen: Ja. Hebt u nooit gelezen: Uit de mond van jonge kinderen en van zuigelingen hebt U voor Uzelf lof tot stand gebracht?

MATTHEÛS 21:16

Jezus zei tegen hen:

Ja. Hebben jullie nooit gelezen: Uit de mond van kleine kinderen en baby's hebt U volmaakte lof laten klinken?

Toen verliet Hij hen, ging de stad uit naar Bethanië en overnachtte daar.

Toen Jezus zei:

Hebben jullie dat nooit gelezen?

citeerde Hij vervolgens uit de Psalmen. Die maakten natuurlijk deel uit van de Bijbel van de Joden, en ze hadden die beslist moeten lezen. Ze hadden die ongetwijfeld werkelijk gelezen, maar Hij zei in feite: „Jullie gedragen je alsof jullie dat niet hebben gedaan.” Het gaat om Psalm 8:2.

In de Psalmen luidt dit iets anders dan de manier waarop Jezus het citeert. Want in Psalm 8:2 staat in de Hebreeuwse Bijbel:

Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt U een sterk fundament gelegd, omwille van Uw tegenstanders, om de vijand en wraakzuchtige te laten ophouden.

PSALMEN 8:3

Jezus parafraseert het:

Uit de mond van kleine kinderen en baby's hebt U volmaakte lof laten klinken.

Dat betekent dat Jezus het volmaken van lofprijzing gelijkstelde aan het geven van kracht tegen de vijand. Dat is wat de psalm in zijn oorspronkelijke vorm zegt:

U hebt kracht gegeven vanwege Uw vijanden.

Jezus vervangt die woorden door:

Uit de mond van kleine kinderen en baby's hebt U volmaakte lof laten klinken.

In de Engelse Bijbelvertaling waarop deze uitleg berust, staat hier 'perfected praise' ('lofprijzing volmaakt gemaakt'). Gregg leidt daaruit af dat lofprijzing als wapen tegen Gods vijanden dient en dat er in lofprijzing een kracht vrijkomt die tegen de vijanden van God wordt ontketend.

2

Lofprijzing als wapen in de geestelijke strijd

We weten dat er een geestelijke strijd is. Daar wordt tegenwoordig veel over gezegd, omdat het een zeer populair gespreksonderwerp is. Er zijn seminars en conferenties over. Er zijn hele boeken, veel boeken, over de geestelijke strijd geschreven. Veel van wat er over de geestelijke strijd wordt gezegd, gaat verder dan wat de Bijbel zegt. Daardoor wordt het heel moeilijk om te beoordelen of het überhaupt enige geldigheid heeft. In christelijke kringen worden veel theorieën onderwezen over demonen en over hoe er met demonen moet worden omgegaan, enzovoort. Maar die gaan verder dan alles wat de Bijbel ons vertelt.

Eén ding vertelt de Bijbel ons echter wel: wij worstelen tegen overheden en machten, tegen de heersers van de duisternis van deze eeuw en tegen geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten. We zijn werkelijk verwickeld in een strijd tegen geestelijke machten van het kwaad. De Bijbel noemt een aantal wapens die ons ter beschikking staan om deze machten van de duisternis te overwinnen.

Het is verbazingwekkend hoe christenen vaak de wapens verwaarlozen die God ons heeft gegeven en wapens van een andere soort ter hand nemen: wereldse wapens. Maar de Bijbel zegt in 2 Korinthe 10:4-5:

De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken. Want wij breken valse redeneringen af en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus,

2 KORINTHE 10:4-5

We hebben machtige wapens, maar het zijn geen vleselijke wapens. We strijden niet met hetzelfde soort wapens als de wereld. Daarom werkt het niet wanneer mensen wereldse methoden aangrijpen om te proberen het Koninkrijk van God te bevorderen. Dat geldt zowel voor het zwaard, zoals de kerk dat door de geschiedenis heen vaak

heeft gehanteerd, als voor andere middelen, politieke processen of wat dan ook waarmee mensen het kwaad in de wereld met zulke vleselijke middelen proberen te overwinnen. Het werkt niet. Het werkt niet. Dat is niet waartoe wij geroepen zijn. Dat zijn onze wapens niet. Het is beschamend dat christenen niet beter hebben geleerd hoe ze de wapens moeten gebruiken die God hun heeft gegeven.

De Bijbel benoemt onze wapens wel. De Bijbel zegt in Efeze 6:17:

En neem de helm van de zaligheid en het zwaard van de Geest,
dat is Gods Woord,

EFEZE 6:17

Dat is een wapen, het zwaard van de Geest. In de Schrift worden nog andere wapens genoemd die christenen gebruiken om de geestelijke machten te verslaan waarmee wij strijden. Een daarvan is blijkbaar lofprijzing, zoals ik al aangaf, want Psalm 8:2 zegt:

Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt U een sterk
fundament gelegd, omwille van Uw tegenstanders, om de vijand
en wraakzuchtige te laten ophouden.

PSALMEN 8:3

Jezus gaf het zo weer:

Uit de mond van kleine kinderen en baby's hebt U volmaakte lof laten klinken.

Wanneer lofprijzing in ons leven volmaakt wordt, is dat in veel situaties de kracht die God tegen de vijand inzet. De muren van Jericho zijn een heel goed voorbeeld van hoe de vijanden van God niet door vleselijke middelen werden verslagen, maar door te juichen, te loven en muziek te maken voor de Heere. Toen koning Saul door demonen bezeten en door boze geesten gekweld werd, was het Davids aanbiddingsmuziek die de overwinning teweegbracht en de demon verdreef.

Er was een tijd, in 2 Kronieken hoofdstuk 20, dat Josafat, de koning van Juda, omsingeld was door reusachtige legers die machtiger waren dan zijn leger. God gebod hem niet uit te trekken en in die oorlog te strijden, maar in plaats daarvan de zangers

en de muzikanten eropuit te sturen om voor God te zingen en Hem te loven. Toen zij dit deden, zorgde de lofprijzing die het volk Israël tot God richtte er daadwerkelijk voor dat de vijand in verwarring raakte en dat de vijanden elkaar afslachtten. De strijd werd gewonnen door de lofprijzingen van God.

Toen de kinderen van Israël net uit Egypte waren gekomen, werden ze aangevallen door de Amalekieten, en daarom kwam het tot een oorlog. Mozes en twee van zijn metgezellen, Aäron en Hur, gingen naar de top van een berg. Mozes hief zijn handen op in een houding van aanbidding van God. Wanneer Mozes zijn handen in de lucht hield, kwam Gods kracht tussenbeide, waardoor Israël de overhand kreeg op zijn vijanden. Maar telkens wanneer Mozes zijn handen liet zakken, werd Gods kracht teruggetrokken en leek de vijand de overhand te krijgen op Israël. Zolang Mozes in een houding van gebed en aanbidding bleef, was er kracht werkzaam tegen de vijand. Lofprijzing, zoals Jezus die hier noemt, blijkt een groot en krachtig wapen in ons geestelijke arsenaal te zijn.

Jezus zei:

Uit de mond van kleine kinderen en baby's hebt U volmaakte lof laten klinken.

3

Oprechte en zuivere lofprijzing

Hoe wordt lofprijzing volmaakt? Het komt heel vaak voor dat gemeenten muzikanten hebben die de lofprijzing en aanbidding leiden, soms een hele groep muzikanten. Sommige muzikanten zijn beter dan andere. Sommigen zijn getalenteerd, anderen zijn niet zo getalenteerd, en de meesten worden door oefening beter. Maar wanneer de Bijbel spreekt over het volmaken van lofprijzing, gaat het niet over beter worden in het bespelen van muziekinstrumenten, beter worden in het leiden van de samenzang, of meer oefenen op je instrument zodat je het vaardiger kunt bespelen. Dat wordt niet bedoeld, want baby's zijn over het algemeen geen vaardige muzikanten. Het zijn kleine kinderen en zuigelingen die de lofprijzing hebben volmaakt.

Het is duidelijk dat de volmaaktheid van lofprijzing niet gelegen is in de technische uitvoering ervan, in de bedrevenheid van de muzikanten of in de vocale vaardigheid van degenen die haar brengen. Het heeft te maken met de volmaaktheid van de motieven, met de zuiverheid ervan. God zoekt mensen die Hem in geest en waarheid aanbidden. Er zijn te veel mensen die God loven en daar huichelachtig in zijn. In feite is 'Prijs de Heere' een uitdrukking die christenen vaak nogal gedachteloos gebruiken, een beetje zoals 'Hoe gaat het?' Je vraagt mensen: 'Hoe gaat het met je?' maar je bent niet werkelijk op zoek naar een antwoord. Meestal beseft je niet eens dat je dat hebt gevraagd. Het is gewoon een begroeting. Vaak zeggen christenen zo dikwijls 'Prijs de Heere' dat ze niet eens beseffen wat ze zeggen, en dan is het helemaal geen echte lofprijzing voor God vanuit hun hart.

Het is heel belangrijk dat onze lofprijzingen oprecht zijn, want Jesaja klaagde, of God klaagde door Jesaja:

De Heere zei: Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond en zij Mij eren met hun lippen, maar hun hart ver van Mij houden, en hun vrees voor Mij slechts een aangeleerd gebod van mensen is,

JESAJA 29:13

Lofprijzingen tot God uitspreken zonder Hem in je hart te loven, is aanstootgevend voor God. Het is huichelarij, het is oppervlakkigheid, het is uiterlijk vertoon, en dat is niet wat God verlangt. David zei:

Zie, U vindt vreugde in waarheid in het binnenste, in het verborgene maakt U mij wijsheid bekend.

PSALMEN 51:8

Het zijn kinderen die ieder besef van aanstellerij missen, die niet het verlangen hebben om indruk te maken op hun leeftijdgenoten met hun welsprekendheid enzovoort, van wie de lofprijzing het oprechtst en zuiverst is. Die lofprijzing is volmaakt vanwege de zuiverheid van haar motief, niet vanwege de welsprekendheid waarmee zij wordt geuit. Jezus verdedigde deze kinderen die Hem loofden. Het lijkt erop dat de schriftgeleerden en de overpriesters er aanstoot aan namen dat ze Jezus met deze

woorden loofden, omdat ze Hem daarmee tot de Messias uitriepen. Zij dachten dat dit misschien aan godslastering grensde. Jezus zei: ‘Nee, deze kinderen zijn degenen aan wie God het vermogen heeft gegeven om God in geestelijke zin op de juiste wijze te loven, en om hun lofprijzing volmaakt en aanvaardbaar voor God te laten zijn.’ In wezen zegt Jezus: ‘Wat zij zeggen, is aanvaardbaar voor God. Ik zal er beslist geen aanstoot aan nemen, en jullie zouden dat evenmin moeten doen.’

Er staat in vers 17:

4

Jezus en de verdorde vijgenboom

En Hij verliet hen en ging vandaar de stad uit naar Bethanië en overnachtte daar.

MATTHEÛS 21:17

Bethanië lag een paar kilometer buiten Jeruzalem. Het was de plaats waar Maria, Martha, Lazarus en Simon de melaatse woonden. Dit is de plaats waar Jezus veel van Zijn tijd doorbracht wanneer Hij in de omgeving van Jeruzalem was. Gedurende Zijn bediening reisde Hij vaak naar Jeruzalem. Wanneer Hij dat deed, bracht Hij de nacht gewoonlijk door in Bethanië, in het huis van Zijn vrienden.

Deze laatste week van Jezus' bediening, waarover we in dit gedeelte van Mattheüs lezen, bracht Hij op deze manier door. Jezus ging elke dag naar Jeruzalem en elke avond naar Bethanië, waar Hij kennelijk at, sliep, enzovoort. Dan stond Hij 's morgens op en ging Hij weer terug naar Jeruzalem. Voor hen was het minder dan een uur lopen, dus zo had Hij het geregeld. Hij hoefde niet voor onderdak in Jeruzalem te betalen, maar verbleef bij Zijn vrienden in Bethanië. Zo zien we dat Jezus in deze laatste week elke dag zo'n route aflegde.

Er staat:

's Morgens vroeg, toen Hij terugkeerde naar de stad, kreeg Hij honger. En toen Hij een vijgenboom langs de weg zag, ging Hij ernaartoe en vond er niets aan dan alleen bladeren. Hij zei tegen hem: Laat er aan u geen vrucht meer groeien in eeuwigheid! En de vijgenboom verdorde onmiddellijk.

MATTHEÛS 21:18-19

Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord?

MATTHEÛS 21:20

Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren. En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen.

MATTHEÛS 21:21-22

Dit verhaal over de vijgenboom heeft een aantal mensen dwarsgezeten. Aan de ene kant lijkt het niet erg aardig van Jezus om deze vijgenboom te vervloeken. Dat is een van de bezwaren. Een ander bezwaar is dat het verhaal in het Evangelie van Markus iets anders wordt verteld, en sommigen hebben geprobeerd een tegenstrijdigheid tussen de twee te vinden.

Laten we eens naar het eerste bezwaar kijken. Was het erg aardig van Jezus om de vijgenboom te vervloeken? Misschien niet, maar aardig zijn was niet waar het Jezus om ging. Jezus was hier met een opdracht, en alles wat Jezus deed, werd door Zijn Vader geleid. Hij wandelde in de Heilige Geest, en alles wat Hij deed, was wat de

Heilige Geest Hem opdroeg te doen. Daarom speelt deze vervloeking van de vijgenboom, net als alles wat Jezus deed en zei, een rol in de hele openbaring van wat Jezus ons kwam vertellen en aan ons kwam openbaren.

In een ander Evangelie, in Markus 11:13, wordt ons verteld dat het eigenlijk niet het seizoen voor vijgen was. Daardoor lijkt het sommige mensen nog onredelijker dat Jezus de vijgenboom vervloekte omdat die geen vijgen had. Het was niet het seizoen voor vijgen. Hoe kon van de vijgenboom worden verwacht dat hij vijgen had?

Bedenk allereerst dat de vijgenboom geen bezielde wezen is. Hij deed niets goeds of slechts. De vijgenboom deed niets wat Jezus mishaaide. Hij hield hem net zomin verantwoordelijk als jij een bloem verantwoordelijk zou houden voor het verwelken in de zon. Het was niet zijn eigen schuld, en Jezus heeft geen moment gedacht dat dit wel zo was. Zijn daad was volgens mij symbolisch.

Die vond plaats in een echte situatie uit het dagelijks leven, waarin Jezus honger had en hoopte vijgen aan de boom te vinden. Toen Hij beter keek, waren er geen vijgen, omdat het niet het seizoen voor vijgen was. Dat het niet het seizoen voor vijgen was, betekent niet dat er onder andere omstandigheden geen vijgen aan de boom hadden kunnen zitten, want ons wordt verteld dat de boom bladeren had.

In Israël krijgen bepaalde vijgenbomen hun vijgen inderdaad eerder dan de andere vijgenbomen. Wanneer dat gebeurt, is dat gewoonlijk te zien doordat ze ook vroeg bladeren krijgen. Wanneer ze bladeren hebben, zouden ze normaal gesproken dus ook vijgen hebben. Hier stond een vijgenboom. Het was nog niet het seizoen voor vijgen en hij had geen vijgen. Maar hij had wel bladeren, en daardoor was het alsof hij aankondigde dat hij vijgen had. Als vijgenbomen bladeren hadden, zouden ze gewoonlijk ook vijgen hebben.

Jezus kwam in de hoop dat dit hier misschien het geval was. Maar toen Hij geen vijgen vond waarmee Hij Zijn honger kon stillen, verklaarde Hij dat deze boom nooit meer vrucht zou dragen, of dat niemand ooit meer vruchten van deze boom zou eten.

5

De vijgenboom als beeld van Israël

Die daad was volgens mij symbolisch. Ik geloof dat de vijgenboom in dit geval Israël voorstelt. Dat kan niet worden bewezen, want Jezus zegt niet dat dit zo is. Er was echter een gelijkenis die Jezus eerder tijdens Zijn bediening vertelde en die alleen in het Evangelie van Lukas te vinden is. Die ging over een man die een vijgenboom in zijn tuin of wijngaard had, en die boom bracht geen vrucht voort. Daarom zei hij tegen de man die zijn wijngaard verzorgde:

Toen zei hij tegen de wijngaardenier: Zie, ik kom nu al drie jaar vrucht zoeken aan deze vijgenboom en vind die niet. Hak hem om. Waarom beslaat hij de aarde nutteloos?

LUKAS 13:7

Maar de man die de wijngaard verzorgde, zei:

En hij antwoordde en zei tegen hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar staan, totdat ik om hem heen gegraven en hem bemest heb.

LUKAS 13:8

Wellicht dat hij dan vrucht draagt. Maar zo niet, dan moet u hem alsnog omhakken.

LUKAS 13:9

Het lijkt vrijwel geen twijfel dat dit een gelijkenis was die op Israël betrekking had. Israël is de boom zonder vrucht, of, zoals het Oude Testament het vaak aanduidde, een wijnstok zonder vrucht. Jezus had Israël eerder in een gelijkenis aangeduid als een vijgenboom. Nu komt Hij bij een vijgenboom die sterk op Israël lijkt. In welk opzicht? God zocht vrucht bij Zijn volk. Volgens Jesaja hoofdstuk 5, vers 7, zocht Hij de vrucht van recht en gerechtigheid. Israël hoorde die vrucht voort te brengen, zoals een vijgenboom vijgen voort te brengen.

Israël heeft die vrucht eigenlijk nooit voortgebracht. Maar soms deden ze wel alsof, zoals een vijgenboom die met zijn bladeren aankondigde dat hij vijgen had, terwijl er geen vijgen aan zaten. Israël vertoonde uiterlijk religiositeit, alsof het een volk was dat rechtvaardig was en gerechtigheid beoefende. Maar wanneer je onder de oppervlakte kijkt, tussen de bladeren, ontdek je dat daar geen werkelijk recht en geen werkelijke gerechtigheid te vinden is. Daarom vond God in Israël geen vrucht om de honger naar gerechtigheid te stillen die Hij gestild wilde zien.

Zoals Jezus aan de boom geen vrucht vond om Zijn honger te stillen, zo deed Hij daarna een uitspraak die op deze boom als symbool van Israël van toepassing was: hij zou nooit meer vrucht dragen. Hij verdorde en stierf. Dit was in wezen een profetie over Israël. Israël had namelijk geen vrucht voortgebracht gedurende de vele eeuwen waarin God met haar gewerkt en de profeten gezonden had. Nu had Hij zelfs de Messias gezonden, en nog altijd wilde Israël de vrucht niet voortbrengen. Israël zou nu helemaal ophouden vruchtdrager te zijn. Het zou sterven en verdorren, en niemand zou ooit nog vrucht van die boom eten.

De vijgenboom verdorde en stierf inderdaad. Volgens het Evangelie van Markus gebeurde dat de volgende dag, hoewel dit verslag zegt dat hij onmiddellijk verdorde. Hij verdorde ook onmiddellijk. Blijkbaar begon hij onmiddellijk te verdorren, maar de volgende dag troffen ze hem volledig verdord aan.

Jezus spreekt hier als het ware een vloek uit over het volk Israël. Hetzelfde vinden we in het Oude Testament, in Jesaja hoofdstuk 5, waar Israël wordt voorgesteld als een wijnstok die niet de vrucht voortbracht die God verlangde. Hij zou hem vernietigen. Toch drukte Jezus het nog sterker uit dan alleen te zeggen:

Jij zult verdorren.

Hij zei:

‘Laat er aan u geen vrucht meer groeien in eeuwigheid!’

Het volk Israël heeft zijn kans gehad. Het heeft de vrucht niet voortgebracht.

Op een andere plaats, in Mattheüs 21:43, zei Jezus tegen hen:

Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt.

MATTHEÛS 21:43

Dat volk is natuurlijk de gemeente zelf. God heeft het voorrecht om voor God vruchtdrager te zijn van het volk Israël afgenomen en het voorgoed aan de gemeente gegeven. Ik zeg voorgoed, omdat Jezus zei:

Niemand zal ooit nog vruchten van je eten.

Wat is die vrucht voor de gelovige? Paulus noemt die de vrucht van de Geest:

De vrucht van de Geest is echter: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Daartegen richt de wet zich niet.

GALATEN 5:22-23

Dit is de vrucht van het Koninkrijk die God door de gemeente, door christenen, voortgebracht wil zien worden. Hij wilde dat Israël die voortbracht, maar dat deden ze niet. Net als deze vijgenboom werden ze dood en vruchteloos verklaard. De vijgenboom verdorde en stierf, en helaas is dat ook met Israël gebeurd. Maar dat is wat er gebeurde omdat ze niet de vrucht voortbrachten waarvoor God dat volk geplant had. Ik moet later nog ingaan op enkele van deze andere uitspraken van Jezus.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 21:15
- Mattheüs 21:16
- Psalmen 8:3

- 2 Korinthe 10:4-5
- Efeze 6:17
- Jesaja 29:13
- Psalmen 51:8
- Mattheüs 21:17
- Mattheüs 21:18-19
- Mattheüs 21:20
- Mattheüs 21:21-22
- Lukas 13:7
- Lukas 13:8
- Lukas 13:9
- Mattheüs 21:43
- Galaten 5:22-23

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.